

Vonnisnummer/ Griffienummer / 1804 / 2014
Repertoriumnummer/ Europees 2014 / 1804
Datum van uitspraak 24 november 2014
Rolnummer niet in strafzaken
Notitienummer parket

Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling
Kortrijk, strafzaken

Vonnis

Twaalfde kamer

Aangeboden op

TWAALFDE KAMER MET EEN RECHTER, RECHTSPREKENDE IN
CORRECTIONELE ZAKEN

Gezien de processtukken en namelijk de dagvaarding betekend bij
exploot van gerechtsdeurwaarder I met standplaats te
I , dd. 2 mei 2014,

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE ,

aan wie zich voegden als burgerlijke partijen :

3718 | , wonende te .

3719 | , wonende te .

Zich hiertoe aangesteld op 10 augustus 2011 voor Mr. .
Onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk

ter rechtszitting vertegenwoordigd door meester P. Dewaele ,
advocaat te Kortrijk

tegen :

✓ Nr 3720

, geboren te op , van Belgische
nationaliteit, expediteur, wonende te

Vertegenwoordigd door Meester J. Beelyn, advocaat te Kortrijk.

Nr 3721

✓ , geboren te op , van
Belgische nationaliteit, expediteur, wonende te ;

Vertegenwoordigd door Meester J. Beelyn, advocaat te Kortrijk.

Inverdenkinggesteld van :

de eerste en de tweede :

Te

Als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend, dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt:

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening :

1. In strijd met de stedenbouwkundige vergunning d.d. 08.06.2010 de niet vergunde tuinberging niet te hebben afgebroken binnen een termijn van 6 maanden na het verkrijgen van deze vergunning
op 09.02.2010
2. Door het oprichten van een schuilhok voor dieren
In de periode van 1 december 2010 tot 31 december 2010
3. Door het oprichten van een paardenstalling die visueel afwijkt en kleiner is (nl. 3 op 9 meter ipv. 4 op 7,5 meter) dan de vergunde constructie
in de periode van 1 juni 2011 tot 30 juni 2011
4. Door het oprichten van een gesloten constructie met een oppervlakte van 6 m² in een weide
Op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 27 januari 2011 tot 8 september 2011
5. Bij inbreuk op art. 99 § 1, lid 1, 4° Decreet 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, strafbaar gesteld door artikel 146, lid 1, 1° van voormeld decreet
Zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd
nl. door de tuin op te hogen tot 60 cm boven het bestaande maaiveld met meerdere ladingen grond
van 20 juni 2008 tot 25 juni 2008

6. Bij inbreuk op artikel 4.2.1.5°a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening Zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van allerlei materialen, materieel of afval nl. door er een lot pannen, een hoop aarde met brokstukken, restanten van tuindraad en kippengaas, een stuk dakgoot en een oude badkuip te hebben opgeslaan
Op niet nader te bepalen datum in een periode van 01 september 2009 tot 09 juni 2011

op de percelen gelegen te :

gekadastréerd als

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1, 146,1°- 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999;

Gehoord de uiteenzetting der zaak door l substituuat-procureur des Konings, die de vrijspraak vraagt voor de tenlasteleggingen 5 en 6 en verduidelijkt dat de tenlasteleggingen 2 en 4 in wezen dezelfde constructie betreffen.

Gehoord de burgerlijke partijen bij monde van hun raadsman voornoemd.

Na de eerste beklagde ondervraagd te hebben.

Na de tweede beklagde ondervraagd te hebben.

Gehoord de middelen van verdediging voorgedragen door Meester J. Beleyen, advocaat te Kortrijk.

Gehoord het Openbaar Ministerie dat de zaak samenvat en conclusie neemt strekkende tot vrijspraak van de beklagden met betrekking tot de tenlasteleggingen 4, 5 en 6 en tot de veroordeling van de beklagden bij toepassing van de strafwet met betrekking tot de tenlasteleggingen 1, 2 en 3.

En na beraadslaagd te hebben,

DE RECHTBANK,

Gezien de artikelen zoals hoger vermeld bij de tenlasteleggingen:

Gezien de artikelen:

66 SWB

zoals bij de tenlastelegging vermeld .

1, 3, 6 en 13 Wet 29.6.64 gewijzigd door art 3 wet 10.2.1994 KB 6.10.1994 en art. 6 Wet 22.03.1999

29 Wet 01.08.1985 houdende fiscale en andere bepalingen laatst gewijzigd door artikel 2 en 3 Wet 28 december 2011

91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken
182, 184, 185, 189, 190, 191, 194 Wetboek van Strafvordering
2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

OP STRAFGEBIED

I. Verbetering van de dagvaarding en heromschrijving van de feiten:

1. De rechtbank verbetert in de dagvaarding het tijdstip van de incriminatie van de tenlastelegging 1 door wijziging van

"op 09.02.2010"

in:

"op 09.12.2010"

Het betreft de verbetering van een louter materiële vergissing. Dit gezien 09.12.2010 de eerste dag betrof waarop de stedenbouwkundige vergunning van 08.06.2010 reeds zes maanden verstreken was.

2. De rechtbank heromschrijft eveneens de feiten van de tenlastelegging 3 als volgt:

"Door het oprichten van een paardenstalling die op de volgende punten afwijkt van de vergunde constructie:

- *de afmetingen ervan bedragen 3 meter op 9 meter ipv 4 meter op 7,5 meter;*
- *de constructie is 30 centimeter hoger uitgevoerd dan vergund;*
- *de constructie werd op een betonsokkel geplaatst van ongeveer 45 m²;"*

Dit gelet op de gegevens van het strafdossier, die overigens door de verdediging van de beklaagden in hun ter terechtzitting van 15.10.2014 neergelegde besluiten werden bevestigd (zie pagina 12). Het is naar het oordeel van de rechtbank evenwel niet bewezen dat deze paardenstalling bijkomend op een andere plaats zou zijn opgericht dan vergund.

3. Door deze verbeteringen worden geen andere feiten in de plaats gesteld van degene die aan de basis liggen van dezelfde tenlasteleggingen zoals oorspronkelijk omschreven. Telkens hierna sprake is van de tenlasteleggingen 1 en 3 betreft het de tenlasteleggingen zoals hiervoor verbeterd.

II. Nopens de door de beklaagden opgeworpen onontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling

In hun ter terechtzitting van 15 oktober 2014 neergelegde besluiten, stellen de beklaagden dat de klacht met burgerlijke partijstelling die bij de onderzoeksrechter werd neergelegd, onontvankelijk was. Dit gezien de burgerlijke partijen in hun burgerlijke partijstelling geen persoonlijke schade zouden kunnen aannemelijk maken ten gevolge van de misdrijven die zij de beklaagden ten laste leggen.

De rechtbank stelt vast dat de burgerlijke partijen wonen in de I
terwijl de beklaagden wonen in de I

I Zij betreffen derhalve de rechtstreekse burens van de beklaagden. Uit de bij deze klacht gevoegde foto's en overige stukken, blijkt dat hun beider tuinen aan elkaar grenzen en dat de burgerlijke partijen minstens vanuit hun tuin rechtstreeks zicht hebben op de in de burgerlijke partijstelling geïmagineerde constructies. Ter zake kan onder meer verwezen worden naar het proces-verbaal van vaststelling van 9 juni 2011 van gerechtsdeurwaarder I
I en de hierbij gevoegde foto's.

Het was bijgevolg wel degelijk aannemelijk dat de burgerlijke partijen op het ogenblik van hun klacht met burgerlijke partijstelling op 10 augustus 2011 potentieel persoonlijk en reëel benadeeld waren door de misdrijven waarnaar in deze klacht werd verwezen. De klacht met burgerlijke partijstelling was bijgevolg ontvankelijk.

III. Beoordeling ten gronde:

1. Feiten - beoordeling

1.1. De feiten omschreven in de tenlastelegging 4 zijn niet bewezen in hoofde van de beide beklaagden, minstens blijft dienaangaande een redelijke twijfel bestaan die in het voordeel van de beklaagden moet worden weerhouden.

Dit gezien er uit de gegevens van het strafdossier niet kan worden afgeleid dat de beklaagden in de periode van 27.01.2011 tot 08.09.2011 zonder stedenbouwkundige vergunning een "gesloten constructie met een oppervlakte van 6 m² in een weide" zouden hebben opgericht. Vermoedelijk wordt hiermee de constructie bedoeld die het voorwerp uitmaakt van de tenlastelegging 2, doch deze kan uiteraard niet het voorwerp uitmaken van twee maal dezelfde tenlastelegging en zij werd overigens ook in een andere periode opgericht.

1.2. De feiten omschreven in de tenlastelegging 5 zijn eveneens niet bewezen in hoofde van de beide beklaagden, minstens blijft dienaangaande een redelijke twijfel bestaan die in het voordeel van de beklaagden moet worden weerhouden.

Uit de gegevens van het strafdossier kan immers niet met zekerheid worden afgeleid dat de aard en de functie van het terrein, namelijk grasveld, zouden zijn gewijzigd (zie onder meer stuk 58 van het strafdossier). Evenmin blijkt dat de waterhuishouding op het terrein van de beklaagden werd gewijzigd. Ook de enkele foto's die ter zake door de burgerlijke partijen bij hun klacht met burgerlijke partijstelling werden gevoegd, en waarop enkele plassen water te zien zijn, overtuigen de rechtbank hieromtrent niet.

1.3. De feiten omschreven in de tenlastelegging 6 zijn evenmin bewezen in hoofde van de beide beklaagden, minstens blijft dienaangaande een redelijke twijfel bestaan die in het voordeel van de beklaagden moet worden weerhouden.

Een grond gewoonlijk gebruiken voor de opslag van allerlei materialen, materieel of afval veronderstelt immers dat deze opslag een zekere duur en regelmaat dient te vertonen alvorens een stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk is. Een dergelijk tijdsverloop of enige regelmaat blijkt echter uit niet uit de gegevens van het strafdossier. Het is niet omdat wordt vastgesteld dat er af en toe een relatief kleine hoeveelheid materialen op een grond worden gestapeld, dat deze opslag daarom een permanent en bijgevolg vergunningsplichtig karakter zou hebben.

1.4. De feiten van de tenlastelegging 1, zoals verbeterd, zijn wel bewezen in hoofde van de beklaagden, gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier.

Ter zake kan worden verwezen naar de stedenbouwkundige vergunning van 08.06.2010, waarin als bijzondere voorwaarde werd opgenomen dat de niet-vergunde tuinberging diende te worden afgebroken binnen een termijn van 6 maanden na het verkrijgen van deze vergunning. Zes maanden later, op 09.12.2010 was deze tuinberging nog steeds niet afgebroken. Op heden is ze dit overigens evenmin.

De beklaagden kunnen zich geenszins beroepen op rechtsdwaling gelet op het gegeven dat de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar hen gezegd zou hebben dat de tuinberging zou mogen blijven staan, nu een afbraak geheel zinloos was in functie van het in werking treden van het Vrijstellingsbesluit. Uit de verklaring van de heer , gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van de gemeente , blijkt immers dat hij de beklaagden heeft gezegd dat *"het probleem hem natuurlijk (zit) bij de opgelegde voorwaarde in de vergunning van 08/06/2010"*, en *"wat wel kan is eerst afbreken en dan terug oprichten zonder vergunningsverplichting"* (zie stuk 86 strafdossier). Hieruit kan bijgevolg niet worden afgeleid dat hij hen zou voorgehouden hebben dat zij deze berging niet dienden af te breken.

1.5. Ook de feiten van de tenlastelegging 2 zijn bewezen in hoofde van de beklaagden, gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier.

Het wordt immers door de beklaagden niet betwist dat dit schuilhok, dat volledig kon worden afgesloten door middel van een schuifdeur, effectief door hen in de maand december 2010 werd opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning. Zij kunnen bezwaarlijk voorhouden niet op de hoogte te zijn geweest van het vergunningsplichtig karakter ervan. Overigens geldt ter zake geen bijzonder opzet, doch wel een algemeen opzet, hetgeen in hun hoofde wel degelijk bewezen is.

1.6. Tot slot zijn ook de feiten van de tenlastelegging 3, zoals heromschreven, bewezen in hoofde van de beklaagden, gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier.

Het wordt immers door de beklaagden niet betwist dat er effectief in hun opdracht in de maand juni 2011 een paardenstalling werd opgericht waarvan de afmetingen en de betonsokkel afwijken van de op 27.01.2011 verleende stedenbouwkundige vergunning voor een weidestalling. Dat deze verschillen toe te schrijven zijn aan het feit dat een prefabmodel werd gebruikt, doet hieraan uiteraard geen afbreuk.

2. Straf

2.1. De bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen zijn met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 strafwetboek slechts één straf dient opgelegd te worden, namelijk de zwaarste.

2.1. Wat betreft de eerste beklagde

Ter zitting van 15 oktober 2014 verzocht de eerste beklagde om de gunst van de opschorting van de uitspraak, waaromtrent het openbaar ministerie een positief advies verleende.

Er zijn redenen om in te gaan op dit verzoek; eerste beklagde verkeert in de wettelijke voorwaarden: hij heeft nog geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden ondergaan en de feiten zijn niet van dien aard dat zij bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf.

Vooraf is de Rechtbank van oordeel dat een bestraffing de sociale reclassering van de eerste beklagde in het gedrang kan brengen op een wijze die niet in verhouding staat tot de ernst der feiten.

Tevens stelt de Rechtbank vast dat de beklaagden inmiddels overgingen tot vrijwillige regularisatie en afbraak van het schuilhok voor dieren en de paardenstalling, en dat eerste beklagde nog nooit werd veroordeeld door de correctionele rechtbank.

Hij moet wel een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

2.2. Wat betreft de tweede beklagde

Ter zitting van 15 oktober 2014 verzocht ook de tweede beklagde om de gunst van de opschorting van de uitspraak, waaromtrent het openbaar ministerie een positief advies verleende.

Er zijn redenen om in te gaan op dit verzoek; tweede beklagde verkeert in de wettelijke voorwaarden: zij heeft nog geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden ondergaan en de feiten zijn niet van dien aard dat zij bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf.

Vooraf is de Rechtbank van oordeel dat een bestraffing de sociale reclassering van de tweede beklagde in het gedrang kan brengen op een wijze die niet in verhouding staat tot de ernst der feiten.

Tevens stelt de Rechtbank vast dat de beklagden inmiddels overgingen tot vrijwillige regularisatie en afbraak van het schuilhok voor dieren en de paardenstalling, en dat beklagde nog over een blanco strafrechtelijk verleden beschikt.

Zij moet wel een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

3. Wat betreft de gevorderde herstelmaatregelen

3.1. Zowel de burgerlijke partijen als de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderen het herstel van de plaats in de vorige toestand met betrekking tot alle tenlasteleggingen.

3.2. De rechtbank stelt vooreerst vast dat deze herstellvorderingen dienen te worden afgewezen in zoverre ze betrekking hebben op de feiten van de tenlasteleggingen 4, 5 en 6. Dit gelet op de vrijspraak van de beklagden voor deze tenlasteleggingen.

3.3. In zoverre deze herstellvorderingen betrekking hebben op de feiten van de tenlasteleggingen 2 en 3, zoals heromschreven, stelt de rechtbank vast dat zij op heden zonder voorwerp zijn. Het wordt immers niet betwist dat het schuilhok voor dieren reeds enige tijd geleden vrijwillig werd afgebroken door de beklagden. Ook wat betreft de paardenstalling die het voorwerp uitmaakt van de tenlastelegging 3, zoals heromschreven, stelt de rechtbank vast dat de beklagden thans een foto voorleggen (stuk 13) waaruit blijkt

dat deze inmiddels definitief en volledig werd verwijderd. Dit laatste werd overigens ter terechtzitting noch door het openbaar ministerie, noch door de burgerlijke partijen betwist.

3.4. In zoverre deze herstellvorderingen betrekking hebben op de feiten van de tenlastelegging 1, zoals verbeterd, is de rechtbank van oordeel dat deze wel degelijk afdoende werd gemotiveerd en noch onwettig is, noch kennelijk onredelijk. De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

Overigens kan de verdediging van de beklaagden niet worden gevolgd daar waar zij stelt dat deze constructie onmiddellijk opnieuw op identiek dezelfde plaats zou kunnen worden opgericht, ditmaal zonder dat een voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk is. Zoals overigens ook reeds in het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid werd gesteld, verliezen de beklaagden ter zake uit het oog dat de thans geviseerde tuinberging in strijd is met de uitdrukkelijke voorwaarde van de stedenbouwkundige vergunning van 08.06.2010 en dat deze constructie dan ook niet vrijgesteld is van vergunningsplicht.

Gelet op de eerder beperkte omvang van de werken, wordt de termijn van uitvoering bepaald op 6 maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis.

3.5. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door de burgerlijke partijen en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde dwangsom van 250 euro per dag moet per beklagde worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel. De rechtbank acht het evenwel aangewezen deze dwangsom enkel aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur te doen toekomen en dus niet aan de burgerlijke partijen.

3.5. De rechtbank acht het evenmin aangewezen om de burgerlijke partijen te machtigen om in de uitvoering van de herstelmaatregel te voorzien op kosten van de beklaagden, wanneer het vonnis niet wordt uitgevoerd.

Om deze redenen,
De Rechtbank,
wijzende op tegenspraak

Verbetert de dagvaarding zoals voormeld en heromschrijft de feiten van de tenlastelegging 3 zoals voormeld.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 4, 5 en 6 niet bewezen in hoofde van I

Spreekt I vrij en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de feiten omschreven van de voormelde tenlasteleggingen zonder kosten.

Stelt vast dat geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor I vrijgesproken wordt.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 1, zoals verbeterd, 2 en 3, zoals heromschreven, bewezen in hoofde van

Gelast de OPSCHORTING van de uitspraak van veroordeling in hoofde van , en dit voor de duur van DRIE JAAR.

Zegt dat voormelde opschorting eventueel herroepbaar wordt ingevolge de modaliteiten van artikel 13 van de wet van 29 juni 1964

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 4, 5 en 6 niet bewezen in hoofde van

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door I en . elk een dwangsom van 250 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel; te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 6 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt (dit is een uitvoeringstermijn en geen respijtermijn zoals bedoeld in artikel 1385bis, 4de lid Gerechtelijk Wetboek).

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

OP BURGERLIJK GEBIED :

Nopens de burgerlijke partijstellingen van I en

1. In zoverre de burgerlijke partijstellingen van I en I betrekking hebben op de feiten van de tenlasteleggingen 4, 5 en 6, dienen deze te worden afgewezen als onontvankelijk, gelet op de vrijspraak van de beklaagden voor deze tenlasteleggingen.

2. Uit de gegevens van het strafdossier en de door de burgerlijke partijen voorgelegde stukken, blijkt dat deze laatsten wel degelijk enige visuele hinder hebben ondervonden ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen 1, 2 en 3. Uit deze gegevens blijkt immers dat zij minstens vanuit hun tuin rechtstreeks zicht hadden op deze illegale constructies. Daarnaast kan er ook enige morele schade in hun hoofde worden weerhouden, dit gelet op het feit dat zij gedurende meerdere jaren dagdagelijks met deze illegale constructies werden geconfronteerd en dat de beklaagden ondanks herhaaldelijk aandringen niet, of slechts na lange tijd, overgingen tot vrijwillig herstel van de plaats in de vorige toestand. Tot slot kan ook aanvaard worden dat zij enige administratiekosten en kosten voor technische bijstand hebben gemaakt die in causaal verband staan tot de feiten waarvoor de beklaagden worden veroordeeld. De burgerlijke partijstelling is dan ook, wat deze aspecten van de vordering betreft, onvankelijk en gegrond.

Gelet op het gegeven dat hen op heden een rechtsplegingsvergoeding wordt toegekend, is de rechtbank van oordeel dat er geen bijkomende vergoeding voor de door de advocaat van de burgerlijke partijen geleverde prestaties kan worden toegekend.

3. De tenlastelegging 1, zoals verbeterd, 2 en 3, zoals heromschreven, waarvoor de beklaagden veroordeeld werden, hebben schade berokkend aan de burgerlijke partijen die dient vergoed te worden.

Gelet op de aard, de ernst en de duur van de feiten en de door de burgerlijke partij voorgelegde stukken, begroot de rechtbank ex aequo et bono de door de burgerlijke partijen geleden schade als volgt:

- schade I
 - morele schade: 500,00 euro
 - materiële schade: 1.250,00 euro

- schade II
 - morele schade: 500,00 euro
 - materiële schade: 1.250,00 euro

Er is naar het oordeel van de rechtbank geen reden om op heden bijkomend nog enige provisie toe te kennen.

4. Wat de rechtsplegingsvergoeding betreft :

De burgerlijke partijen vorderen een rechtsplegingsvergoeding ten belope van 2.750,00 euro.

Gelet op het toegekende bedrag en het feit dat de beide burgerlijke partijen door dezelfde raadsman werden vertegenwoordigd, wordt hen elk de som van 440,00 euro / 2 = 220,00 euro toegekend.

5. Gelet op de schuldigverklaring van de beklaagden, dient de consignatie na het definitief worden van huidig vonnis te worden teruggestort aan de burgerlijke partijen.

OP DEZE GRONDEN, DE RECHTBANK,
Wijzende op tegenspraak,

Verklaart de burgerlijke partijstellingen van _____ en _____ tegen _____ en _____ op grond van de tenlasteleggingen 4, 5 en 6 onontvankelijk.

Verklaart de burgerlijke partijstellingen van _____ en _____ tegen _____ en _____ op grond van de tenlasteleggingen 1, zoals verbeterd, 2 en 3, zoals heromschreven, ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt _____ en _____ solidair om te betalen ten titel van schadevergoeding aan de burgerlijke partij _____ de som van 500,00 euro ten titel van morele schadevergoeding en de som van 1.250,00 euro ten titel van materiële

schadevergoeding, meer de vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet op de morele schadevergoeding vanaf een gemiddelde datum, door de rechtbank bepaald op 15.03.2011, tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering; ontzegt de burgerlijke partij het meer of anders gevorderde.

Veroordeelt I _____ en _____ overeenkomstig artikel 162 bis lid 1 van het Wetboek van Strafvordering tot betalen aan de burgerlijke partij _____ van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger.Wtb. begroot door de rechtbank op 220,00 euro. (art. 2 KB 26.10.2007).

Veroordeelt I _____ en _____ solidair om te betalen ten titel van schadevergoeding aan de burgerlijke partij _____ de som van 500,00 euro ten titel van morele schadevergoeding en de som van 1.250,00 euro ten titel van materiële schadevergoeding, meer de vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet op de morele schadevergoeding vanaf een gemiddelde datum, door de rechtbank bepaald op 15.03.2011, tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering; ontzegt de burgerlijke partij het meer of anders gevorderde.

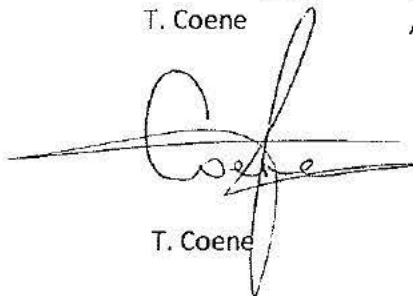
Veroordeelt _____ en _____ overeenkomstig artikel 162 bis lid 1 van het Wetboek van Strafvordering tot betalen aan de burgerlijke partij _____ van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger.Wtb. begroot door de rechtbank op 220,00 euro. (art. 2 KB 26.10.2007).

Beveelt de teruggave van de consignatie aan de burgerlijke partijen, dit na het definitief worden van huidig vonnis.

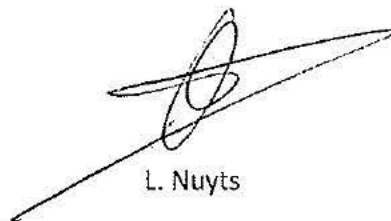
Overeenkomstig artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek Strafvordering worden de (overige) burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Aldus uitgesproken te Kortrijk , in het gerechtsgebouw, in de openbare zitting van de
TWAALFDE KAMER, op heden vierentwintig november tweeduizend en veertien.

Aanwezig : L. Nuyts , alleenzetelend rechter,
K. Verhamme , Substituut-Procureur des Konings,
T. Coene , griffier,

T. Coene

L. Nuyts